

Farkas Gyula – Rajkózenekar alapító életrajza

Farkas Gyula

(Az életrajz bővítés alatt

!)

1921. május.18.-án született Budapesten.

Nagyapja, apja és édesanyja is zenész volt.

Édesapja a gimnázium befejezése után hegedű tanszakon végzett Hubay tanár úrnál, közben zeneszerzést is tanult. 1919 előtt kántorként dolgozott, majd belépett a Vörös Hadseregbe, amiért a Horthy rendszer vizsgálati fogságba helyezte, „B” listára került, így a kántorsággal tovább már nem foglalkozhatott. Ezután Sovánka Nándor, Magyar Imre, Banda Marci, és Rácz Béla karmestere lett.

Vendéglőkben játszottak, ahol nem volt fizetésük, hanem még a zenészeknek kellett un „placcpénzt” fizetni – 50 fillért – a tulajdonosnak azért, hogy játszhassanak. Ezért megengedték nekik, hogy óránként tányérozzanak.

Édesapja a 6 éves kis Gyulának vett egy csellót, mert mindig azt mondogatta, hogy kisbögős akar lenni. Édesanyja sokáig „tibbögős”-nek hívta, mert nem tudta rendesen kimondani, hogy kisbögő.

Édesapja Friss Antal tanár úrra bízta gyermekét, aki jó barátja volt a Zeneakadémiáról.

Testvérbátya halála után édesapja rábeszélte Gyulát, hogy kezdjen el inkább hegedülni, mert abból jobban meg tud élni.

Édesapjával napi 6-8 órát gyakorolt, aminek az lett az eredménye, hogy bekerült a Kígyósi féle zeneiskolába, ahol a

szűkölködő család nagy öröme nem kellett tandíjat fizetniük.

Még csak tíz éves, amikor az iskolából hazafelé menet, minden útba eső házban hegedült egy keveset (kintornázott), így a ledobált pénzzel enyhítette a család anyagi helyzetét.

Esténként édesanyja felkeltette, az arcát összekormozta, majd Veres Károly barátjával kiküldte őket a Nagymező utcába, ahol a mulatókba érkező „rajoknak” addig muzsikáltak, amíg az autójuktól be nem mentek a bárókba. Itt több pénzt tudtak összemuzsikálni, mint a házalással.

13 éves korában sikeresen felvételizett Rigó Gábor karmesternél, így bekerült a híres Ostende Kávéház Rajkózenekarába (Rákóczi út és a Nyár utca sarkán). Itt sem kapott fizetést, de árulhatták a Rajkózenekarról készített és aláírt fényképeket, és tányérozhattak.

Ostende Kávéház

16 éves korában esténként már három zenekarban játszott.

Fél hétkor Vidák Józsi bácsi cigányzenekarában tercezett, utána átöltözött és a Rajkózenekarban primás, segédprimás, vagy terces volt, majd 10 óra felé Nemes Pali szalonzenekarában játszott, ahol Bródy Tamás az Operett-színház későbbi karnagya zongorázott.

Ebben az időben már sok számot hangszerelt a zenekar számára, és több saját szerzeményű műveit is muzsikálták.

Ebben az időben volt első külföldi útja Dél-Afrikába a Queen Berin luxushajóval, ahol esténként muzsikáltak, majd Johannesburgban adtak nagy sikerű előadást.

1939-ben, 18 éves korábban állítja össze első zenekarát és szerződést kapott a Kristály Kávéházba.

A II. világháború alatt csak hat hétig volt katona, mert egy jóindulatú katonai főorvos, látva, hogy zsidó ember, leszereltette.

A háború alatt egy ideig különböző vendéglőkben muzsikált, majd azt ajánlották neki, hogy a Beszkárt zenekarában el tud bújni. Müller Károly volt a karnagy, aki felvételiztette, és közölte vele, hogy rendben, holnaptól lehet itt hegedűs, de majd megtanítják a jegykezelésre, és el kell végezni a kalauzvizsgát. Az ínséges időkben nagyon jól jött ez a munkalehetőség, ráadásul még ruhát is adtak neki.

A háború után egy cimbalom és egy bőgő kíséretével egy kisebb vendéglőben, majd a kisésti Halásztanyában játszottak.

1950-ben felvételizik az akkor megalakuló Állami Népi Együttesbe ahova, mint másodhegedűs szólamvezetőt vették fel, és tíz évet töltött el.

1952-ben Boross Lajossal behívták az Úttörőszövetségbe, és felkérték őket egy újonnan megalakítandó Rajkózenekar létrehozására.

Nagy lelkesedéssel, és lendülettel álltak neki a toborzásnak a 24 tagú zenekar összeállításához. Későbbi jeles zenészek kerültek a kezdő zenekarba, mint például Jónás Mátyás, Bura Kovács Andor, Déki Lakatos Sándor. Próbatermet a XI. kerületi Úttörőházban jelöltek ki számukra.

Fél év múlva nagy sikerrel mutatkoztak be egy Úttörőház avatásán.

Rövidesen kinőtték a próbatermet, így már 1952-ben átkerültek az MTH Rottenbiller utcai székházába.

Szigeti Pál igazgató nagy lelkesedéssel, és hatalmas tervekkel fogadta a zenekart.

Előadásokat, külföldi utakat szerveztek számukra, megszerezték a szomszédos épületet kollégiumnak, általános-, és középiskolát hoztak létre a vidékről verbuvált kis cigányzenész palántáknak.

Farka Gyula e hatalmas munka mellett másik két állást is betöltött.

Reggel 10-től 13 óráig az ÁNE-ben dolgozott, délután 2-től 5-ig a Rajkózenekarral foglalkozott, este gépkocsi jött érte és aszódra vitte, ahol a honvédség zenekarát tanította.

– Folytatjuk –